

Επικαρπία κατασχετή' σύμπραξη οφειλέτη

Περαιτέρω, απαραίτητα απαιτείται η σύμπραξη του επικαρπωτή για την απόσπαση της ενάσκησης της επικαρπίας από την ίδια την επικαρπία και επομένως για τη γέννηση του δικαιώματος (ενάσκησης) που κατάσχεται ως ενοχικού, διαφορετικά δεν μπορεί να κατασχεθεί¹.

Λαμβανομένου μάλιστα υπόψιν του γεγονότος ότι το δικαίωμα ασκήσεως της επικαρπίας έχει αποκλειστικά και μόνο ενοχικό χαρακτήρα, ο τρίτος στον οποίο μεταβιβάζεται η άσκηση του δικαιώματος αυτού (στη συγκεκριμένη περίπτωση ο υπερθεματιστής) του δίνει τη δυνατότητα να ενεργεί μεν για δικό του λογαριασμό αλλά πάντοτε στο όνομα του επικαρπωτή. Τούτο αφορά κυρίως κάθε είδους δικαιοπραξία που εμπίπτει στο περιεχόμενο της επικαρπίας και που η σύναψή της με την παραχώρηση της ασκήσεως ανατίθεται στον τρίτο. Έτσι για παράδειγμα, από το δικαίωμα ασκήσεως επικαρπίας επί του ακινήτου απορρέει μεν η νομιμοποίηση του ασκούντα τρίτου να εκμισθώνει το ακίνητο για δικό του λογαριασμό αλλά στο όνομα του επικαρπωτή².

¹ Τάσος Αθανασόπουλος, «Εμπράγματο Δίκαιο Τόμος II Ερμηνεία κατ' άρθρο», Σάκκουλας 2001, σελ. 851, οράτε και τις εκεί αναφερόμενες παραπομπές για την ανάπτυξη του θέματος σε Μπρίνια, στον Τιμ. Τ. Ράμμον II, σελ. 739.

² Οράτε σχετικά και Γεωργιάδη-Σταθόπουλο, «Αστικός Κώδιξ κατ' άρθρο ερμηνεία VI Εμπράγματο Δίκαιο (άρθρα 1118-1345)» άρθρο 1166, § 34, σελ. 131.

Καθίσταται συνεπώς σαφές ότι για οποιαδήποτε επιχειρούμενη από τον υπερθεματιστή μελλοντική δικαιοπραξία θα πρέπει υποχρεωτικά να συμπράττει και ο επικαρπωτής (καθ' ου η εκτέλεση) με αποτέλεσμα να μηδενίζεται η αξία και κάθε πρακτική χρησιμότητα της κατασχόμενης επικαρπίας.